

Nr 45.

Av herr **Schedin m. fl.**, om ytterligare anstånd med genomförandet av vissa bestämmelser i stadgan för fortsättningsskolan.

Det torde vara väl bekant, att statsmakterna under de gynnsamma ekonomiska förhållanden, som rådde i vårt land under 1918, fattade åtskilliga beslut, vilkas slutgiltiga genomförande måst uppskjutas under längre eller kortare tid. Vid 1918 års riksdag genomdrevs sålunda bland annat införandet av den obligatoriska tvååriga fortsättningsskolan, ett beslut, som skulle vara fullt genomfört i varje skoldistrikt under år 1924. Vid 1923 års riksdag blev emellertid Kungl. Maj:t nödsakad föreslå riksdagen, »att med hänsyn till den rådande ekonomiska depressionen» förlänga övergångstiden för fortsättningsskolornas slutliga genomförande med ytterligare två år eller till och med utgången av år 1926. Det är icke vår mening att här närmare beröra det ekonomiska läget i vårt land i närvarande stund, men så mycket torde dock vara uppenbart, att de ekonomiska förhållandena icke genomgått en sådan förbättring sedan 1923 års riksdag, att den nuvarande tidpunkten i något avseende skulle kunna anses lämplig för ett slutligt genomförande av fortsättningsskolan. De kommunala skattebördorna ha stegrats avsevärt i flertalet kommuner, och landets näringsliv har icke återvunnit den stadga och stabilitet, som äro nödvändiga för att på detsamma ställa några större förhoppningar om mera gynnsamma tider.

Men även andra synpunkter än de rent ekonomiska tala för ett uppskov. Allt tyder nämligen på, att den skolform, fortsättningsskolan erhöll vid 1918 års riksdag, knappast är möjlig att omsätta i praktiken, åtminstone inte under den närmaste framtiden. Vid olika tillfällen ha förslag framkommit i riksdagen, avseende ändring av de bestämmelser, som enligt 1918 års riksdagsbeslut gälla för fortsättningsskolan, och vid föregående riksdag bifölls även ett ändringsförslag, ehuru detsamma till följd av skolstyrelsens motsträvighet torde bli synnerligen illusoriskt. Inom olika kommuner, där fortsättningsskolor redan införts, tyckes man allmänt luta åt den uppfattningen, att 1918 års riksdagsbeslut i denna fråga var förhastat. I varje fall synes erfarenheten ha visat, att ett skyndsamt genomförande av fortsättningsskolan redan innevarande år icke i något avseende kan anses påkallat eller nödvändigt. En förlängning av övergångstiden skulle bereda möjlighet att ytterligare pröva, huruvida 1918 års skolform för fortsättningsskolorna är den absolut riktiga eller om några jämkningar i densamma lämpligen bör företagas.

En förlängning av övergångstiden är alltså påkallad av starka skäl. Beträf-

fande den tid, varmed förlängning bör äga rum, synes denna lämpligen böra sättas till 3 år.

Med stöd av vad vi här anfört tillåta vi oss hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av det i statsverkspropositionen upptagna anslaget till fortsättningsskolor måtte medgiva, att den tid, inom vilken skoldistrikt skall, på sätt i stadgan den 16 september 1918 för fortsättningsskolan föreskrives, hava ordnat den fortsatta undervisningen, må utsträckas till utgången av år 1929.

Stockholm den 19 januari 1926.

L. Tjällgren.

Oscar Ericson.

Carl G. Schedin.

Per Andersson.

Alexander Nilsson.